

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 443/10
24.02.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву Г.с.м. Н. у Б, кога заступа пуномоћник И.Ђ, адвокат из Б, за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 16 У 5583/10 (2008) од 11.11.2010. године, у предмету промене података у регистру, у нејавној седници већа одржаној дана 24.02.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 16 У 5583/10 (2008) од 11.11.2010. године, којим је одбачена као неуредна његова тужба поднета против Решења Министарства рада и социјалне политике бр. 110-00-150/1994-02 од 18.09.2008. године, према коме је једино лице које је овлашћено за заступање и представљање г.с.м. Н. са седиштем у Б, Д.М. У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Према члану 6. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96) управни спор се може водити само против управног акта, а управни акт, у смислу овог закона, јесте акт којим државни орган и предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог Закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана Закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

Из побијаног решења и навода захтева произилази да је тужба подносиоца захтева одбачена на основу члана 27. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), као неуредна, јер тужилац у остављеном року није поступио по налогу суда од 12.11.2008. године и није отклонио недостатке тужбе који спречавају рад суда, односно није доставио уредно пуномоћје за заступање у управном спору. Како је побијаним решењем Управног суда тужба одбачена као неуредна, то истим није одлучивано о предмету управног спора у смислу члана 6. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), односно у смислу члана 3. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09). Стога побијано решење не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. став 1. и 2. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Са изнетих разлога, на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 24.02.2012. године, Узп 443/10

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.